

Virgjëra Mari dhe lindja e Krishtit

Në Besëlidhjen e Vjetër hasim në premtimet e Zotit të paralajmëruara nga profetët, ndërsa në Besëlidhjen e Re ato bëhen realitet.

Premtimin e parë të Zotit, se do ta dërgoj Mesinë, e gjejmë menjëherë pas mëkatit të parë të Adamit dhe Evës në librin e Zanafillës: *“Armiqësi do të vë ndërmjet teje e gruas, ndërmjet farës sate e farës së saj: fara e saj do ta ndrydhë kokën, kurse ti do t’ia sulmosh thembrën”* (Zan 3,15). Më tutje, qindra vjet para ardhjes së Krishtit, Isaia profetë flet për ngjizjen dhe lindjen e Mesisë: *“Ja, virgjëra do të*

ngjizë e do të lindë një djalë e për emër do ta quaj Emanuel!” (Is 7,14). Këto fjalë të profetit do të përsëriten gati njëjtë edhe prej Engjëllit Gabriel: *“Mos ki frikë, o Mari, sepse ke gjetur hir para Hyjit! Ja, do të mbetesh shtatzënë e do të qitësh në dritë një djalë e ngjitja emrin Jezus”* (Lk 1, 30-31).

Amësia e Marisë, Virgjërës së Bekuar është një ndër temat që zakonisht trajtohen ndër tjera edhe me rastin e Krishtlindjes. Në lidhje me këtë temë, Shën Toma i Akvinit shkruan se Zoja e Bekuar është Nëna e vërtetë dhe e natyrshme e Krishtit. Në fakt, trupi i Krishtit nuk është sjellë prej qielli, por është formuar në kraharorin e saj tejet të shenjtë. Ajo u bë Nënë e Zotit pa e humbur virgjërinë e vet. Mishërimi i Fjalës së Zotit bëhet në fuqi të Shpirtit të Shenjt. Pra, ky formim i trupit të Krishtit që u realizua me fuqinë hyjnore i përshkruhet Shpirtit të Zotit.

Takimi me Jezusin është përvojë jete. Sikur fjala që zë fill në mendjen tonë dhe është e papashme, por bëhet e ndjeshme kur ajo shprehet me zë, ashtu edhe Fjala e Zotit ekziston në formë të papashme në zemrën e Atit. Kjo Fjalë bëhet e ndjeshme për ne me rastin e Mishërimit.

Pra, në kontekstin e përtëritjes sonë shpirtërore, mjafton të kuptojmë dhe ta pranojmë faktin se me lindjen e Krishtit fillon të konkretizohet historia e shëlbimit. Në këtë ditë të madhe feste njerëzimi takohet me Zotin. Ky takim apo kjo lidhshmëri vazhdon të jetojë, të aktualizohet sa herë Kisha kremton sakramentet e shenjta.

Këto ditë edhe më tepër duhet të nxisin ndjenja dashurie, kështu që, duke marrë për shembull familjen e shenjtë të ecim edhe ne gjurmëve të saj.

Na thërret kjo kohë në bashkim, falje e pajtim, fakte këto të cilat do të ndihmojnë për një jetë në mirëqenie e paqe me të gjithë. Të lutemi së bashku duke brohoritur bashkë me engjëllin: *„Lavdi Hyjit në më të lartin qiell, e paqe mbi tokë njerëzve që i ka për zemër!”* (Lk 2, 14).